

Dzisiaj, w liturgiczne wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny wszystkie siostry żyjące w klasztorach klauzurowych obchodzą swoje święto i są objęte szczególną modlitwą przez cały Kościół. Św. Jan Paweł II napisał kiedyś, że jest to jedna z form życia zakonnego, „poprzez którą Kościół ukazuje światu przewagę kontemplacji nad działaniem, tego, co wieczne nad tym, co czasowe”.

Wielokrotnie podczas swojego pontyfikatu Jan Paweł II przypominał o tym dniu podczas modlitwy Anioł Pański. 20 listopada 1983 r. mówił między innymi:

"W liturgiczne wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, Kościół będzie obchodził Dzień "pro orantibus", tzn dzień poświęcony pamięci o zakonnicach klauzurowych, rozsianych po całym świecie. One - jak stwierdza Sobór Watykański II - należą do tych Instytutów, które całkowicie oddają się kontemplacji, zajmują się jedynie Bogiem w samotności, w milczeniu, w nieustannej modlitwie i gorliwej pokucie oraz posiadają szczególne miejsce w mistycznym Ciele Chrystusa. "Bogu bowiem składają doskonałą ofiarę chwały, a ludowi Bożemu dodają blasku przez obfite owoce świętości, zagrzewają go przykładem i przyczyniają się do jego wzrostu dzięki tajemniczej płodności apostolskiej. Tak więc są ozdobą Kościoła i źródłem łask niebieskich" (Perfectae caritatis, 7).

Siostry klauzurowe - ku którym zwracają się moje i wasze najlepsze życzenia - modlą się za nas. Jest więc rzeczą słuszną, aby wszyscy członkowie Kościoła odpowiedzieli wdzięcznością na tę ich wielką duchową wspinałomyślność. Wdzięczność ta powinna przejawiać się w gorącej modlitwie, w szczerym szacunku i konkretnej pomocy - nawet ekonomicznej - wobec tych naszych sióstr, które w tak radosny i przykładowy sposób poświęciły swoje życie Panu".

Starożytna tradycja duchowa, podjęta przez Sobór Watykański II, wyraźnie łączy życie

kontemplacyjne z modlitwą Jezusa "na górze" to znaczy w miejscu odosobnionym, dostępnym nie dla wszystkich, lecz jedynie dla tych, których wzywa On do Siebie, na miejsce samotne. Pan wszelkiego stworzenia chce być miłowany w sposób wyłączny i absolutny; pragnie, by oblubienica była zawsze przy Nim. Bóg, którego miłość do człowieka graniczy z szaleństwem, upodobał sobie i wybrał osoby, z którymi chce być „sam na sam”. Klauzura pokazuje wielki sens tej wyłącznej miłości. Klauzura staje się przestrzenią boskiego wybrania, przestrzenią boskiego szaleństwa. Tutaj słowa: „na zawsze”, nabierają właściwego znaczenia, szczególnej głębi. Bóg wybrał konkretnego człowieka dla Siebie, bez żadnej jego zasługi, aby z miłością udzielać się jemu i przez tę tajemniczą więź doprowadzać wiele dusz do zbawienia.

Decyzją papieża Jana Pawła II 13 maja w 1994 roku, dosłownie w sercu Watykanu, powstał klasztor klauzurowy poświęcony „Matce Kościoła”. W tym właśnie miejscu, zmieniając się, co pięć lat, siostry z różnych zakonów klauzurowych poświęcają swe życie za Ojca Świętego i za cały Kościół.

Jan Paweł II bardzo chciał mieć siostry blisko Watykanu, aby modliły się za niego i za cały Kościół. Pontyfikat naznaczony był wspierany modlitwą i ofiarą innych co z pewnością przyczyniało się do owocności posługiwania oraz duchowego powodzenia wielu jego dzieł. W 1991 r. Jan Paweł II mówił w Kielcach do męskich i żeńskich zakonów kontemplacyjnych: "Wasze oddanie się Bogu, przeżywanie całego swojego życia jako swoistego dyżuru modlitwy i ascezy, ukazuje i wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego. Jest to wielka łaska dla tego, kto ją otrzymuje, wielka łaska dla Kościoła, bo kontemplacja i umartwienie osób konsekrowanych jest szczególną siłą i gwarantem skuteczności jego apostołstwa".

Święty Janie Pawle II - ojciec osób konsekrowanych, módl się za nami!